

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Ciobanu Grigori Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 23.09.2020-12.04.2021
2. *instanța de apel:* 29.04.2021-21.02.2022
3. *instanța de recurs:* 17.05.2022-14.09.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 12 aprilie 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Ciobanu Grigori Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ciobanu Grigori în noaptea de 08.07.2017 spre 09.07.2017, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane pe ascuns, împreună și după o înțelegere prealabilă cu minorii Xxxxx și Xxxxx, împărțind rolurile între ei, Xxxxx supraveghea strada, Ciobanu Grigore a deteriorat gratiile de la geam, iar Xxxxx a pătruns în încăperea, amplasată în or. Anenii Noi, str. Xxxxx, care aparține SRL „MobisoftCO”, de unde a sustras: cartele de reîncărcare „Orange” în valoarea de 2000 lei, 7 numere de telefoane ale companiei „Orange” în valoare de 280 lei, un programator pentru telefoane în valoare de 11900 lei, un telefon de model „Samsung A5 2015”, în valoare 1500 lei, trei telefoane de model „Samsung J105” în valoare de 1000 lei fiecare, 2 telefoane mobile de model „HTC M8” în valoare de 1200 lei, telefon mobil de model „HTC Deșire 320” în valoare de 900 lei, telefon de model „Samsung J320” în valoare de 2000 lei, telefon de model „Microsoft 535” în valoare de 1600 lei, telefon mobil de model „Nokia Lumia900” în valoare de 600 lei, telefon de model „Lenovo A369i” în valoare de 600 lei, telefon mobil de model „LenovoA850” în valoare de 1300 lei, telefon de model

„WikoRainbow” în valoare de 800 lei, 3 telefoane mobile de model „Iphone 4s” în valoare de 900 lei fiecare, telefon mobil de model „Samsung J1 10” în valoare de 1200 lei, telefon mobil de model „Lenovo A2010” în valoare de 800 lei, telefon mobil de model „Nokia 6300” în valoare de 400 lei, telefon de model „Samsung S5282” în valoare de 200 lei, tabletă de model „Samsung Galaxy tab” în valoare de 400 lei, un încărcător pentru telefoane în valoare de 150 lei, 350 lei în diferite bancnote și 200 Euro în bancnote de 50, echivalentul a 4130 lei, cauzându-i daună materială considerabilă în valoare totală de 41010 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Ciobanu Grigori recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a-i stabilit pedeapsa sub formă de 1 an și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 23 noiembrie 2018 sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, (35000) lei, de executat separat de pedeapsa cu închisoarea, de lăsat la executare separată din motivul imposibilității cumulării pedepselor.

În motivarea cerințelor, s-au invocat următoarele aspecte:

-inculpatul Ciobanu Grigori, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară și anume în baza sentinței Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23.11.2018 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c. echivalentul a 35000 lei;

- inculpatului anterior fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c. echivalentul a 35 000 lei, acesta nu s-a corectat și doar peste o perioadă de doar aproximativ 3 luni de la comiterea primei infracțiuni la 25.04.2017 comite o infracțiune similară la 08.07.2017 spre 09.07.2012, prin urmare scopul pedepsei penale nu a fost atins, reeducarea acestuia nu a fost posibilă. În asemenea circumstanțe se constată că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată nu va fi una eficace;

-reeducarea și încadrarea inculpatului Ciobanu Grigori în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestuia de libertate, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2022, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ciobanu Grigori recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c),

d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsă definitivă cu închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 700 (șapte sute) u.c., ce constituie 35000 (treizeci și cinci) mii lei. În conformitate cu art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23.11.2018 sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., ce constituie 35 000 mii lei urmează a fi executată separat. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Ciobanu Grigori încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - furtul, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Judecând apelul declarat de acuzatorul de stat, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Ciobanu Grigori a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Ciobanu Grigori cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că inculpatul Ciobanu Grigori a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în ordine simplificată.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, săvârșirea infracțiunii de către un minor, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Cu referire la circumstanțele atenuante stabilite de instanța de fond, instanța de apel a reținut că, recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, potrivit căroră, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Totodată, instanța de apel nu a putut reține cu titlu de circumstanță atenuantă - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, or, din materialele cauzei penale rezultă că, prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23 noiembrie 2018, inculpatul Ciobanu Grigori Xxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale (35 000 lei).

Astfel, în conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de apel a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă - săvârșirea infracțiunii de către un minor. În conformitate cu art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante nu au fost reținute.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că, potrivit caracteristicii eliberate de autoritatea publică locală, minorul Ciobanu Grigori se caracterizează nesatisfăcător, iar potrivit referatului de evaluare psiho-socială a personalității minorului Ciobanu Grigore, s-a indicat că, în perioada cât părinții locuiau împreună, tatăl minorului pleca deseori la muncă peste hotare pentru a întreține familia, iar mama acestuia avea grijă de copii și își permitea să consume băuturi alcoolice, în urma cărora părinții se certau, iar tatăl putea să aplice violență asupra mamei în prezența minorului. La vârsta de 6 ani a minorului, părinții au plecat la muncă în Federația Rusă, după care nu s-au mai întors, lăsându-l în grija bunicii Ciobanu Ana și a mătușii Bulgari Svetlana de care și a fost instituită tutela asupra minorului. Performanțele școlare erau slabe. Pe parcursul anilor de studii, Grigori nu a manifestat un interes sporit pentru învățatură, întrucât nu a avut îndrumarea, susținerea și controlul nimănui astfel pregătirea pentru ore era lipsit de inițiativă, deseori fiind dominat de indiferență și pasivitate. Minorul nu este supravegheat de părinți, manifestă un comportament deviant și nu există un control asupra acțiunilor sale, are prieteni cu probleme de comportament, precum și este ușor influențabil de cei din jurul său. La evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23 noiembrie 2018, inculpatul Ciobanu Grigori a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale (35 000 lei).

Prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 01 decembrie 2021 inculpatul Ciobanu Grigori a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 2 luni în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. art. 87, 85 Cod penal, s-a adăugat la pedeapsa de bază, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore stabilită prin sentința Judecătorei Anenii Noi, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă, pedeapsa finală să-i fie stabilită 3 ani 3 luni, în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art. 90 Cod penal i s-a stabilit lui Ciobanu Grigori o pedeapsă definitivă pe un termen de probă de 2 ani.

La stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului Ciobanu Grigori, instanța de fond reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are scopul de reeducare socială a inculpatului, de recunoașterea vinovăției de către inculpat și de judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, de faptul comiterii infracțiunii de către un minor, lipsa antecedentelor penale, a considerat rezonabil de aplicat în privința lui Ciobanu Grigori, în temeiul prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 76 Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În sensul dat, instanța de apel a reținut că, pe lângă circumstanțele reținute de către instanța de fond și anume că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, prezența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, instanța de fond nu a supus aprecierii că, prin sentința Judecătoriai Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23 noiembrie 2018 inculpatul Ciobanu Grigori a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale (35 000 lei).

Respectiv, instanța de apel nu a putut reține ca fiind pertinente concluziile instanței de fond care a statuat că *„anume prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va fi atins scopul pedepsei”*, deoarece inculpatul anterior a fost judecat, a comis aceiași categorie de infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp, iar acest fapt, denotă că o pedeapsă prea blândă poate doar să încurajeze la comiterea altor infracțiuni.

Instanța de apel a reținut că, la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul Ciobanu Grigori avea vârsta de 17 ani.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond urma să țină cont de prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, care reglementează cu titlu de circumstanță excepțională minoratul persoanei care a comis infracțiunea, așa cum inculpatul Ciobanu Grigori la data săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 17 ani, iar prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, care reglementează cu titlu de circumstanță excepțională - minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea, impun aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

În contextul raționamentelor expuse supra, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, de persoana inculpatului - care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea - circumstanțe atenuante - săvârșirea infracțiunii de către un minor, iar careva circumstanțe agravante nu fost constatate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia - inculpatul anterior a fost judecat, a comis aceiași categorie de infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp,

nu este căsătorit, nu este angajat în câmpul muncii, de prezența circumstanței excepționale - minoratul persoanei care a comis infracțiunea, a dispus aplicarea inculpatului Ciobanu Grigori recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sub aspectul modalității de executare a pedepsei, instanța de apel ținând cont de comportamentul inculpatului Ciobanu Grigori în societate, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, care nu este una fermă, atestă că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, la caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

După cum a fost indicat supra, prin sentința Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23 noiembrie 2018 inculpatul Ciobanu Grigori a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale (35 000 lei).

Astfel, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Ciobanu Grigori pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

Totodată, în conformitate cu art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23.11.2018 sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35000 (treizeci și cinci mii) lei urmează a fi executată separat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca N. în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de stabilirea pedepsei privative de libertate, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale, invocă:

- pedeapsa este una mult prea aspră în raport cu personalitatea inculpatului (vârsta comiterii infracțiunii - minorat), recunoașterea vinovăției și examinarea cauzei în procedură simplificată în ordinea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a reținut că, inculpatul Ciobanu Grigori, era minor atunci când a comis faptele prejudiciabile, atât pentru prima oară fiind condamnat prin sentința Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă la 23.11.2018, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., cât și a doua oară, pentru care Judecătoria Anenii Noi, sediul Central i-a aplicat o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore;

- inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzelor în procedură simplificată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală;

- inculpatul are un copil minor la întreținere de doar 4 luni, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare ar îngreui dreptul de a participa la educarea și creșterea copilului său minor;

-prin sentință, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă neprivativă, pedeapsă pe care o consideră motivată și corectă în raport cu personalitatea inculpatului, vârsta și ansamblul de circumstanțe care au dus la comiterea faptelor infracționale;

- instanța de apel a înăsprit pedeapsa aplicată prin decizie, considerând că doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare s-ar putea atinge scopul pedepsei penale și reeducarea inculpatului, ceea ce consideră că este o soluție incorectă și urmează a fi casată în această parte.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Roșca N. în numele inculpatului, indică la temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, solicitând aplicarea în privința inculpatului Ciobanu G. a unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în quantum de 150 ore sau rejudecarea cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 70, 79 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În același rând, Colegiul penal remarcă și prevederile art. 75 Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Așa cum rezultă din lucrările dosarului, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsă cu închisoare de până la 4 ani, care potrivit alin. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la infracțiuni mai puțin grave, fiind comisă în perioadă de minorat.

Lecturând hotărârea instanței de apel, Colegiul atestă, că s-a ținut cont de persoana inculpatului - care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea - circumstanțe atenuante - săvârșirea infracțiunii de către un minor, iar careva circumstanțe agravante nu fost constatate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia - inculpatul anterior a fost judecat, a comis aceiași categorie de infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp, nu este căsătorit, nu este angajat în câmpul muncii, de prezența circumstanței excepționale - minoratul persoanei care a comis infracțiunea, astfel a dispus aplicarea inculpatului Ciobanu Grigori, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de recurs menționează, că instanța de apel la aplicarea pedepsei luând în considerație, că inculpatul Ciobanu G. în timpul comiterii infracțiunii era minor, conform art. 70 alin. (3) Cod penal, i-a redus jumătate din maximul pedepsei cu închisoarea prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. La fel, au fost aplicate și prevederile art. 79 Cod penal, mai mult ca atât, ținând cont și de faptul, că cauza penală dată a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul, potrivit alin. (8) al aceleiași norme, a mai beneficiat de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului minor Ciobanu G., de 1 ani închisoare, a respectat art. 70 alin. (3) Cod penal și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilind corect termenul pedepsei cu închisoare inculpatului, aplicând toate reducerile din limita maximă a pedepsei incriminate acestuia, ba mai mult aceste termene au fost reduse și mai mult, fără a depăși limita minimă prevăzută de lege.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a pronunțat o hotărâre nouă, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa reală cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile neplicării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a indicat că, prima instanță, pe lângă circumstanțele reținute și anume că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, prezența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, nu a supus aprecierii că, prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 23 noiembrie 2018 inculpatul Ciobanu Grigori a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale (35 000 lei).

Respectiv, instanța de apel întemeiat nu a putut reține ca fiind pertinente concluziile instanței de fond care a statuat că „*anume prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va fi atins scopul pedepsei*”, deoarece inculpatul nu este la prima abatere, a comis aceeași categorie de infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă de timp, iar acest fapt, denotă că o pedeapsă prea blândă poate doar să încurajeze la comiterea altor infracțiuni, astfel în speță, corect fiind aplicate și prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor, a conchis inoportunitatea aplicării în privința lui Ciobanu G. a pedepsei neprivative de libertate, concluzionând necesar de a-i stabili pedeapsa închisorii cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la stabilirea termenului ei ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și celor de la art. 70, 79 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a pronunțat o nouă hotărâre de aplicare a pedepsei reale cu închisoare în privința inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului Ciobanu G. pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Ciobanu G. de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca N. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 21 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Ciobanu Grigori Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 septembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie